

Μετά τις αποκαλύψεις στο τύπο για την μονοπώληση του προγράμματος κοινωφελούς εργασίας από στημένες ΜΚΟ και το ΙΝΕ ΓΕΣΕΕ, η όλη διαχείριση του προγράμματος μπαίνει αναγκαστικά στο στόχαστρο του κοινοβουλευτικού ελέγχου και με αυτό τον τρόπο δυναμικά ως αντανάκλαση -και στην κοινωνική διαβούλευση.

Το Υπουργείο Εργασίας, παρά τις αντίθετες διακηρύξεις απέφυγε την διαβούλευση με το σύνολο των δικαιούχων και το τώρα πρόκειται να υποστεί θέλει δεν θέλει και την ανοικτή συζήτηση για παρενέργειες και παραλήψεις.

Τους είχαμε προειδοποιήσει ως "Πανελλήνιο Παρατηρητήριο" αλλά ακολούθησαν τη πεπατημένη, σαν να μην έχουν πάρει κανένα μάθημα από το παρελθόν σε μια εποχή μάλιστα που έχουν μπροστά τους μια θυμωμένη και αγανακτισμένη κοινωνία.

Τους είχαμε προειδοποιήσει ότι πρέπει να μπει ένα "ταβάνι" στις προτάσεις και τα μνημόνια συνεργασίας που μπορεί να καταθέσει ο κάθε δικαιούχος ώστε να μην δίνεται η ευκαιρία να μονοπωλήσει κανείς το πρόγραμμα, αλλά αγνόησαν την κοινή λογική μαζί με το σύνολο των δικαιούχων.

Είχαμε επισημάνει ότι, οι κυβερνήσεις οφείλουν να διαβουλεύονται ανοικτά με τους εμπλεκόμενους φορείς, ιδιαίτερα όταν διαχειρίζονται χρήματα του "Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου" όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά εκείνοι περιορίστηκαν στη διαβούλευση με τη ΓΕΣΕΕ και τους κομματικούς ημέτερους.

Τους είχαμε επισημάνει ότι, μέσα από την διαβούλευση θα πρέπει να εξασφαλιστεί η κοινωνική συναίνεση, γιατί σήμερα μετά την κρίση, δεν μπορούν να περάσουν πολιτικές παρασκηνίου δίχως τις εγγυήσεις κοινωνικής δικαιοσύνης.

Δεν αρκεί κάποιος να μιλά για κοινωνική δικαιοσύνη πρέπει να το αποδεικνύει στην πράξη,

ιδιαίτερα όταν κυβερνά.

Τους είχαμε προειδοποιήσει, όπως άλλωστε και το Υπουργείο παιδείας για το πρόγραμμα "δια βίου μάθηση", ότι δεν μπορεί να συνεχιστούν τα τεχνάσματα και καταλήγουν οι πόροι του Ευρωπαϊκού κοινωνικού ταμείου στη μαύρη τρύπα του κράτους.

Είχαμε επισημάνει ότι πρέπει να ειπωθεί ανοικτά, προς κάθε κατεύθυνση ότι Υπουργείο είναι υποχρεωμένο από τους κανονισμούς της ΕΕ, να χρησιμοποιήσει τους μη κερδοσκοπικούς φορείς στην υλοποίηση του συγκεκριμένου προγράμματος και πως δεν κάνει χάρη στις ΜΚΟ αφού διαφορετικά δεν μπορούν να απορροφηθούν οι πόροι.

Εάν, είχε γίνει αυτή η επικοινωνιακή προσέγγιση θα είχαμε αποφύγει την σύγχυση μέσα σε ένα θολό τοπίο και δεν θα μπορούσε τώρα η αντιπολίτευση και ορισμένοι Δήμοι να μηδενίζουν τις ΜΚΟ, ένα καταξιωμένο θεσμό σε Ευρωπαϊκό επίπεδο και να λένε απροκάλυπτα τι τους θέλουμε τους "παρένθετους" τι τους θέλουμε τους "νταβατζήδες" και να συκοφαντούνται με αυτό τον τρόπο όλες οι οργανώσεις τις κοινωνίας πολιτών επειδή 10 "στημένες ΜΚΟ" με πολιτικές πλάτες και ανοχές θέλουν να μονοπωλήσουν το πρόγραμμα προς ίδιον όφελος.

Μέσα από τον πόλεμο των εντυπώσεων ας ξεκαθαρίσουμε τώρα, προς άρση κάθε πολιτικής υποκρισίας. Ας ξεκαθαρίσουμε όλες τις συμβατές με την κοινοτική νομοθεσία επιλογές που θα μπορούσαν να υπάρξουν ώστε να είναι οι διαδικασίες διαχείρισης του προγράμματος διάφανες και να μην συνεχιστεί ξανά το πάρτυ για τους ολίγους με τα κοινοτικά κονδύλια.

Έχουμε λοιπόν τις παρακάτω επιλογές. Για να δούμε ποιες από αυτές είναι σύννομες και θεμιτές και ποιες όχι.

Πρώ των Έχουμε την επιλογή να ξαναδώσει η κυβέρνηση τους πόρους αυτούς για προσλήψεις στο δημόσιο με την διαδικασία τύπου stage, οπότε θα έχουμε ξανά καθολικό πελατειακό σύστημα και παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας. Αυτό θέλει αντιπολίτευση; ας το πει ξεκάθαρα.

Δεύτερον Να δοθούν αυτές οι προσλήψεις απευθείας στους Δήμους όπως ζητούν πολλοί Δήμαρχοι οπότε, θα έχουμε πάλι ένα όργιο ρουσφετιού σε τοπικό επίπεδο στο πιο διεφθαρμένο κομμάτι της δημόσιας διοίκησης με διακομματικό χαρακτήρα. Αλλά και αυτό δεν είναι συμβατό με την κοινοτική νομοθεσία. Μήπως κάποιους τελικά δεν τους πειράζει πολιτικά το διακομματικό ρουσφέτι, αλλά τους πειράζει μόνον το ρουσφέτι που δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν οι ίδιοι;

Τρίτον Να δώσει το πρόγραμμα σε τοπικές συμπράξεις Δήμων και ΜΚΟ όπως επέλεξε η κυβέρνηση για να είναι μέσα στα πλαίσια της κοινοτικής νομοθεσίας ...αλλά με διάχυση σε εκατοντάδες δικαιούχους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς.

Και Τέταρτον να δώσει το πρόγραμμα απευθείας στις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών που έχουν πιστοποιημένη διαχειριστική επάρκεια.

Η τελευταία επιλογή παρόλο που είναι συμβατή με την κοινοτική νομοθεσία, ασφαλώς, δεν θα μπορούσε να ευδοκιμήσει στην χώρα μας με δεδομένη την ανωριμότητα και των ίδιων των ΜΚΟ να επωμιστούν αποκλειστικά την ευθύνη του όλου προγράμματος.

Έτσι, η Τρίτη επιλογή τηρουμένων των προϋποθέσεων της διάχυσης σε όσους το δυνατόν περισσότερους φορείς, με τη εποπτεία των Δήμων και τον κοινωνικό έλεγχο ήταν πράγματι η καλύτερη επιλογή στις παρούσες συνθήκες. Φτάνει μόνον να είναι μια αυθεντική επιλογή και όχι ατελής ή υπονομευμένη εκ των έσω.

Αυτό που διαπιστώνεται σήμερα είναι ότι η κυβέρνηση έκανε μισό βήμα. Ένα "κουτσό" και όχι ολοκληρωμένο βήμα, όπως έκανε σε όλα τα κλειστά επαγγέλματα που πληρώνει βέβαια τώρα το κόστος γιατί ούτε την αποτελεσματικότητα εξασφαλίζει, ούτε την κοινωνία ικανοποιεί, αλλά εξυπηρετεί μόνον προνομιούχες συντεχνίες...

Θεωρούμε ότι, η υπόθεση των κλειστών συντεχνιών στα κοινοτικά κονδύλια του ΕΚΤ μοιάζει με εκείνες των άλλων κλειστών επαγγελμάτων, που θέλουν να λυμαινόνται τα προγράμματα μέσα από το πελατειακό πολιτικό σύστημα διαπλοκής, βαθαίνοντας την παρακμιακή λειτουργία.

Η κριτική της αντιπολίτευσης στο συγκεκριμένο θέμα είναι θετική ως προς το ένα σκέλος. Όταν δηλαδή αποκαλύπτει πράγματι "στημένα παιχνίδια" για ρουσφετολογικές προσλήψεις - αρκεί να στοχεύει προς όλες τις κατευθύνσεις και όχι μονόπλευρα. Από την άλλη όμως, ελλοχεύει επικίνδυνο πισωγύρισμα όταν αυτό που στην ουσία ζητάει είναι να γυρίσουμε στον κρατισμό, καταγγέλλοντας συλλήβδην όλες τις ΜΚΟ, ενώ παράλληλα θέτει σε κίνδυνο και την δυνατότητα αξιοποίησης από τη χώρα των ειδικών αυτών πόρων, με τους νέους αναγκαίους θεσμούς για την ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού.

Το μάθημα αυτής της πολιτικής εμπειρίας, σε συνθήκες κρίσης είναι και για την συμπολίτευση και για την αντιπολίτευση. Δεν μπορούν έτσι προκλητικά να αγνοούν την κοινοτική νομοθεσία. Δεν μπορεί το κράτος να παραβιάζει τους νόμους που το ίδιο ψηφίζει. Και δεν μπορεί η αντιπολίτευση να λέει πράγματα που εάν η ίδια ήταν κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να εφαρμόσει.

Ας το καταλάβουν τελικά. Οι οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών στη χώρα μας έστω και σε αυτό το επίπεδο χαμηλής οριζόντιας οργάνωσης, εξαιτίας του γενικότερου πελατειακού πολιτικού συστήματος, αρχίζουν τώρα να αντιδρούν θεσμικά και να εγείρουν ζητήματα με πολιτικές συνέπειες, έχοντας «σύμμαχο» επικοινωνίας το διαδίκτυο.